

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Търговище, 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на
шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИ.Н ИВ. СТОЙЧЕВ

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИ.ВА
в присъствието на прокурора М. К. Ал.
като разгледа докладваното от МИ.Н ИВ. СТОЙЧЕВ Гражданско дело №
20223500100081 по описа за 2022 година

Иск с правно основание по чл.2, ал.1, т.3 във вр.с чл.4 от ЗОДОВ в размер
на 50 000 лв.

Ищецът Б. Б. Б. от гр.Антоново твърди в исковата си молба, че на
18.11.2019г. срещу него е повдигнато обвинение в престъпление по чл.284,
ал.1 във вр.с чл.26, ал.1 от НК за това, че за времето от 15.02.2018г. до
19.04.2018г. в гр.Омуртаг, в качеството си на длъжностно лице- младши
оперативен дежурен в „ Оперативна дежурна част" към РУ гр.Омуртаг, във
вредата на МВР, при условията на продължавано престъпление,
съобщил информация на друго лице-М.М., която му е поверена и достъпна по
служба, за което знаел, че представлява служебна тайна.Въз основа на
прокурорско постановление от 11.05.2020г. и с решение от 08.07.2020г. по
а.н.д.№37/32020г. на РС-Омуртаг е признат за виновен по обвинението и на
осн.чл.78а от НК му е наложена глоба от 4 000 лв., като с решение
№51/21.10.2020г. по в.н.а.х.д.№161/2020г. на ОС-Търговище решението на
първата инстанция е отменено и е признат за невинен, но в резултат на
незаконното обвинение същият е претърпял неимуществени вреди в периода
след 18.11.2019, изразяващи се в стрес, притеснения и други неблагоприятни
изживявания, както и уронване на доброто име, за които морални щети, на
обща стойност 50 000 лв., не е възмезден до настоящия момент. Моли съда да

постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати обезщетение по чл.4 от ЗОДОВ в посочения размер, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното плащане и направените по делото разноски.

С писмен отговор по реда и в срока по чл.131, ал.1 от ГПК ответникът изразява становище за допустимостта на претенцията, оспорвайки основателността ѝ в размер над 500 лв. с възражения за липсата на предпоставки за присъждане на претендираното обезщетение, евентуално с възражение за прекомерността му.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното: Видно от прИ.женото а.н.д.№37/2020г. на РС-Омуртаг, с включената документация, на 18.11.2019г. срещу ищеца е повдигнато обвинение по чл.284, ал.1 във вр.с чл.26, ал.1 от НК за това, че за времето от 15.02.2018г. до 19.04.2018г. в гр.Омуртаг, в качеството си на длъжностно лице- младши оперативен дежурен в „ Оперативна дежурна част" към РУ гр.Омуртаг, във вреда на МВР, при условията на продължавано престъпление, съобщИ.на другоИ.на информация-М.М., която му е поверена и достъпна по служба, за което знаел, че представлява служебна тайна.Въз основа на прокурорско постановление от 11.05.2020г. и с решение от 08.07.2020г. по а.н.д.№37/32020г. на РС-Омуртаг е признат за виновен по обвинението и на осн.чл.78а от НК му е наложена глоба от 4 000 лв., като с решение №51/21.10.2020г. по в.н.а.х.д.№161/2020г. на ОС-Търговище решението на първата инстанция е отменено и е признат за невинен.

С оглед разпоредбата на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконно обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано.Отговорността е от обективен характер и се ангажира във всички случаи на незаконно обвинение, когато лицето е оправдано и независимо от обстоятелствата дали при започване на разследването фактическата обстановка е сочела на необходимост от провеждането му, както и дали всички процесуално-следствени действия са извършени в съответствие с разпоредбите на НПК- решение №78/18.02.2009г. по гр.д.№5838/2007г. на ВКС, Пг.о.

Предвид разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ, необходимо е претърпените от ищеца вреди да са пряка и непосредствена последица от увреждането, като следва да се преценят характера на обвинението, осъществените процесуални

мерки на принуда, продължителността на наказателното преследване, данните за личността на подсъдимия, с оглед доколко повдигнатото обвинение се е отразило негативно на физическото му здраве, психиката му, на контактите и социалния му живот, на положението му в обществото, работата, възможностите за професионални изяви и развитие в служебен план, както и всички други обстоятелства, имащи отношение към претърпените морални страдания, съобразно конкретиката на случая-решение №223/04.07.2011г. по гр.д.№295/2010г. на ВКС, IVг.о., като обезщетението се определя глобално, съобразно общия критерий за справедливост-чл.52 от ЗЗД-т.11 от Тълкувателно решение №3/22.04.2004г. по т.д.№3/2004г. на ОСГК на ВКС.

В конкретния случай, ищецът Б.Б. е с продължителен професионален стаж като полицай в системата на МВР-19 години от 2001г., като към напускането му на 27.05.2020г. е заемал длъжността мл.оперативен дежурен в Районно управление-Омуртаг.Съгласно неопроверганите показания на св.П. И. П. и св.П. Л. И.-негови бивши колеги-полицаи и св.Т. М. Х.-семеен приятел, ищецът е бИ.с открит и общителен характер, но след разследването срещу него настъпИ. промяна в емоционално-психическото му състояние, като станал напрегнат, изнервен и уплашен, изпитвал притеснения и терзания за работата и семейството си.Отнет му бИ.достъпът до съответната служебна информация и бИ.понижен в по-ниска длъжност, както и преместен в друго населено място.Действително, свидетелите възпроизвеждат факти, които считат свързани с дисциплинарното производство, но същото и наказателното производство са водени паралелно и последиците от тях е трудно да бъдат разграничени, а и дисциплинарната проверка е образувана именно след сигнал на Районна прокуратура-Омуртаг рег.№36300020259/25.11.2019г., макар и възможността за дисциплинарно наказание да е бИ. вече преклудирана-чл.195, ал.1 от ЗМВР.Ищецът живее в малко населено място, обуславящо проблемите със служебния му статус да станат бързо достояние на съответния кръг от колеги, приятели и близки на ищеца, довело до опасения за последния от изолация.Още повече, целият професионален път на ищеца е в полицията и свързаната с това представа на обществото за негова личност, авторитет и достойнство, които несъмнено са бИ. съществено накърнени.По това време е диагностициран и като страдащ от хипертонична болест, съгласно прИ.жената медицинска бележка от 09.05.2022г. от кардиолог.Същият е семеен, съпругата му е фризьорка и имат две малолетни

деца, като притесненията му за тяхното емоционално и финансово състояние също следва да се приемат за обичайни. Действително, трудовото му правоотношение е прекратено по негова молба след прекратяване на дисциплинарното производство на 06.02.2020г., но преди признаването му за невинен в престъплението по чл.284, ал.1 във вр. с чл.26, ал.1 от НК на 21.10.2020г., като не е установен друг мотив за напускане, освен незаконното обвинение и притеснения от загуба на следващото се обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение, предвид и ипотечния му кредит. В резултат на това, до 04.03.2022г. е останал без работа в икономически изостанал район, като същият не е длъжен да си търси работа в населено място, различно от това, където живее със семейството си. Макар и обвинението да не е за тежко престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК, то усещанията на ищеца за несправедливост, виновност, уронване на доброто му име, пренебрежение и малоценност, непозволяващо му да се включи пълноценно в социалния и служебния живот, са продължили близо година, като описаните по-горе неблагоприятни изживявания са в пряка причинна връзка с повдигнатото и поддържано срещу него обвинение, отразили се негативно на физическото му здраве, психиката, контактите, личния и социалния му живот, положението му в обществото, работата, възможностите за професионални изяви и развитие в служебен план, т.е. предявеният иск за неимуществени вреди по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ е доказан по основание. При отчитане на посочените обстоятелства, касаещи степента и характера на увреждането на емоционално-психическата сфера и здравословното състояние на ищеца, наред с продължителността на наказателното преследване, което е в рамките на разумно необходимото време за провеждане на процесуално-следствени действия за посоченото престъпление, с мярка за неотклонение “подписка“ и доверието, и уважението към ищеца от страна на близки и познати да е запазено, то изводът е за наличие на трайни увреждания и влошаване на качеството на живот на същия. Съобразно интензитета на негативните последици и изискванията за справедливост по чл.52 от ЗЗД, следващото се обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди следва да бъде определено на сумата 20 000 лв., до който размер предявеният иск по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ за причинени морални вреди следва да бъде уважен, като в останалата част до пълния му размер от 50 000 лв. следва да бъде отхвърлен,

като неоснователен.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски в общ размер на 604 лв., определени съразмерно на уважената част от претенцията, на осн.чл.10, ал.3 от ЗОДОВ.

Въз основа на изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България-гр.София, представлявана от Главния прокурор Иван Гешев да заплати на Б. Б. Б. от гр.Антоново, ***, ЕГН:***** сумата 20 000 лв. (двадесет хИ.ди лева), представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди от незаконно обвинение в престъпление по чл.284, ал.1 във вр.с чл.26, ал.1 от НК за това, че за времето от 15.02.2018г. до 19.04.2018г. в гр.Омуртаг, в качеството си на длъжностно лице- младши оперативен дежурен в „Оперативна дежурна част" към РУ гр.Омуртаг, във вреда на МВР, при условията на продължавано престъпление, съобщИ.информация на другИго-М.М., която му е поверена и достъпна по служба, за което знаел, че представлява служебна тайна, повдигнато на 18.11.2019г. и за което въз основа на прокурорско постановление от 11.05.2020г. с решение от 08.07.2020г. по а.н.д. №37/32020г. на РС-Омуртаг е признат за виновен по обвинението и на осн.чл.78а от НК му е наложена глоба от 4 000 лв., като с решение №51/21.10.2020г. по в.н.а.х.д.№161/2020г. на ОС-Търговище решението на първата инстанция е отменено и същият е признат за невинен, на осн. чл.2, ал.1, т.3 във вр.с чл.4 от ЗОДОВ , ведно със законната лихва по чл.86, ал.1 във вр.с чл.84, ал.3 от ЗЗД върху главницата, считано от 18.11.2019г. до окончателното ѝ изплащане, като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ за обезвреда на неимуществени вреди в останалата част до пълния му размер от 50 000 лв., ведно с претенцията по чл.86, ал.1 във вр.с чл.84, ал.3 от ЗЗД в останалата част, като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България-гр.София да заплати на Б. Б. Б. от гр.Антоново, ***, ЕГН:***** направените по делото разноски в общ размер на 604 лв. (шестстотин и четири лева), определени съразмерно на уважената част от претенцията, на осн.чл.10, ал.3 от ЗОДОВ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд-Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____